

ZÁKLADNÉ ÚDAJE

NÁZOV ELABORÁTU:

ÚZEMNÝ PLÁN OBCE INOVCE a RUSKÝ HRABOVEC

VYHODNOTENIE PERSPEKTÍVNEHO POUŽITIA POĽNOHOSPODÁRSKEJ PÔDY A LESNÝCH POZEMKOV NA NEPOĽNOHOSPODÁRSKE ÚČELY

OBJEDNÁVATEĽ: OBEC INOVCE, POLÁK Ladislav, starosta obce Inovce, štatutárny zástupca pre
obstarávanie UPN obcí Inovce a Ruský Hrabovec
OBEC RUSKÝ HRABOVEC, CINKANIČ Juraj, starosta obce

SPRACOVATEĽ: ArchAteliér, Ing. arch. BOŠKOVÁ Marianna

HLAVNÝ RIEŠITEĽ: Ing. arch. BOŠKOVÁ Marianna

ZODPOVEDNÍ RIEŠITELIA:

Vyhodnotenie záberu PP a LP: Ing. arch. BOŠKOVÁ Marianna
Ing. BOŠKO Vladimír

POVERENÝ OBSTARÁVATEĽ - odborne spôsobilá osoba pre obstarávanie ÚPD podľa § 2 stavebného
zákona: Ing. arch. MAČÁKOVÁ Eva, Jakobyho 14, Košice.

TÁTO DOKUMENTÁCIA JE PRODUKT PODLIEHAJÚCI ZÁKONU O OCHRANE AUTORSKÝCH PRÁV!
JEHO KOPÍROVANIE, ALEBO PRENECHANIE NA VYUŽITIE INÝM OSOBÁM JE MOŽNÉ LEN SO SÚHLASOM AUTORA.

Obsah :

1. ÚVOD	4
2. PRÍRODNÉ PODMIENKY, PÔDNY FOND	4
3. POĽNOHOSPODÁRSKA PÔDA, LESNÁ PÔDA	8
3.1 Pôda, hlavné pôdne charakteristiky riešeného územia.....	15
3.2 Poľnohospodárstvo.....	18
3.3 Hydromelioračné zariadenia.....	19
3.4 Lesné hospodárstvo.....	19
3.5 Opatrenia na ochranu PP a LP.....	20
4. VYHODNOTENIE PERSPEKTÍVNEHO POUŽITIA POĽNOHOSPODÁRSKEJ PÔDY / PP	21
5. VYHODNOTENIE ZÁBERU LESNÝCH POZEMKOV	21
6. ZDÔVODNENIE NAVRHOVANÉHO RIEŠENIA	21
6.1.2 Zhodnotenie urbanistického rozvoja podľa jednotlivých urbanistických priestorov:.....	22
7. TABUĽKOVÁ PRÍLOHA	24
7.1 Bilancia predpokladaného odňatia PP a LP.....	24
7.1.1 zastavané územie:.....	24
7.1.2 mimo zastavané územie.....	24
7.2 Rekapitulácia – celkový záber PP.....	24
7.3 Rekapitulácia rozsahu záberu podľa účelu využitia tab.č.4.....	24

1. ÚVOD

Obstarávateľom Územného plánu obce Inovce a Ruský Hrabovec je obec Inovce ako štatutárny zástupca pre obstarávanie ÚPD pre obcí. Obec v roku 2006 vyhlásila verejnú súťaž na výber spracovateľa „Územného plánu obcí“. Členovia komisie na základe dohodnutých kritérií vyhodnotili poradie úspešnosti ponúk.

Spracovateľom dokumentácie ÚPN-O je ArchAteliér Ing. arch. Bošková Marianna, Kpt. Nálepku 20, Michalovce. Vypracovanie územného plánu obce je spracované na základe zmluvy o dielo č. 45-2006/01/17.

Obstarávateľská činnosť v zmysle § 2a stavebného zákona je zabezpečovaná prostredníctvom URBA Košice (Ing. arch. Eva Mačáková).

Základné východiskové podklady použité pri spracovaní prílohy boli:

- a) hranica súčasne zastavaného územia k 1. 1.1990 získaná v katastri nehnuteľnosti Michalovce, druh pozemkov podľa stavu v katastri nehnuteľnosti Michalovce (získané v r. 2001),
- b) bonitované pôdno-ekologické jednotky - BPEJ z Obvodného pozemkového úradu v Michalovciach, Katastrálny úrad v Michalovciach,
- c) zákon 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy, príloha č. 3 zákona č. 220/2004 Z. z.,
- d) zákon NR SR č. 326/2005 Z.z. o lesoch
- e) komplexný výkres priestorového usporiadania a funkčného využitia územia,
- f) Podklady poskytnuté v rámci prípravných prác pre ÚPN-O - Hydromeliorácie š.p. Bratislava, Vrakunská 29, Bratislava, zo dňa 8.3.2006, č.j.1156-2/110/2006

2. PRÍRODNÉ PODMIENKY, PÔDNY FOND

Katastrálne územie obce Inovce a Ruský Hrabovec je situované v najvýchodnejšej časti Košického kraja, na hranici s Ukrajinou, v severovýchodnej časti okresu Sobrance. Terénna výšková členitosť je pomerne rozsiahla. Pohybuje sa v rozmedzí od 410 m.n.m. – severne od obce Inovce, do 984 m.n.m. – Holica

Riešený priestor podľa geomorfologického členenia SR (E. Mazúr, M.Lukniš) je súčasťou alpsko - himalájskej sústavy, podsústavy Karpaty, provincia Východné Karpaty, subprovincia Vnútorne Východné Karpaty, Oblasť Vihorlatsko - gutínska, orografický celok Vihorlatské vrchy a podcelok Popriečny.

Riešené územia tvoria Vihorlatské vrchy, ktoré sú v prevažnej miere budované andezitmi a ryolitmi, tvoria severozápadnú záverečnú časť lineárneho radu malých stratovulkánov tiahnucich sa až do Rumunska. Popriečny ako neorénny vulkanit v záujmovom území Inoviec a Ruský Hrabovec si zachoval svoju stratovulkanickú stavbu. Kvartér je tu zastúpený prolúviálnymi sedimentami. Tvoria prevážne mohutné periglaciálne kužele. Vyvíjali sa od spodného pleistocenu až do wurmského glaciálu. Litologickú výplň týchto sedimentov tvoria najmä andezity. Zaznamenaný je výskyt kvartérnych sedimentov – eolicko-deluviálne sprašové hliny. Rozlišujeme tri typy deluviálnych sedimentov – prevážne hlinité, hlinito kamenité a hlinito – kamenité – balvanité. Na záujmovom území sa v prevažnej miere vyskytuje prvý, menej druhý typ Vlastný masív Vihorlatu predstavuje asymetrickú hrast' so zvyškami vulkanických štruktúr vo vrcholových častiach. V severnej časti katastrálneho územia Inovce sú horniny magurského paleogénu reprezentované striedajúcimi sa vrstvami pestrofarebných ílovcov, pieskovcov a jednotkou tvorenou glaukonickými pieskovcami, sivomodrými bridlicami, hruborytmickým flyšom z masívnych pieskovcov a z lastúrnatých rozpadaných slienitých bridlíc.

Riešené územia obce Inovce a Ruský Hrabovec tvoria produkty neogénneho vulkanizmu.

Charakterizujú ho dva typy vulkanickej aktivity vápenato-alkalickej povahy. Prvým je areálny typ dacitového až ryodacitového vulkanizmu (spodný bádén), ktorého produkty sa vyskytujú obmedzene. Druhým typom je bazaltovo-andezitový až andezitový vulkanizmus typu vulkanického oblúka (stredný sarmat-spodný panón), ktorý je charakteristický väčším počtom andezitových stratovulkánov a vulkánov. Sú viazané na dva zlomové systémy. Na severovýchodnom okraji zlomového systému sz.-jv. smeru, obmedzujúc graben rovnakého smeru, je situovaný stratovulkán Popriečny.

Areálny typ dacitového až ryodacitového vulkanizmu spodného bádenu reprezentujú ryodacitové hrabovské tufy. Litologicky sú tufy jemnozrnné, prevažne aleuriticko-pelitické, svetlosivej až zelenkastej farby. V spodnej časti vystupujú stredno- až hrubozrnné tufy s fragmentmi pemzy, kryštaloklastmi biotitu a živcov. Ojedinele sú prítomné aj zrná granátu. Primárny charakter tufov zastierajú procesy bentonitizácie a zeolitizácie.

Ďalší typ vulkanickej aktivity reprezentuje bazaltovo-andezitový až andezitový vulkanizmus typu vulkanického oblúka. Táto aktivita pokračovala v strednom-vrchnom sarmate prienikom ryodacitových telies, ktoré prerážajú paleogénne sedimenty. Jedno z týchto telies vystupuje severovýchodne od obce Beňatina. Teleso tvorí svetlý autometamorfovaný ryodacit s akcesorickým granátom. Po okrajoch telesa je vyvinutá brekcia s fragmentmi sklovitého ryodacitu v ílovito-piesčitom matrixe. Na začiatku vrchného sarmatu vulkanickú aktivitu charakterizujú na povrch vystupujúce, morfológicky výrazné telesá. V rámci komplexu sú zahrnuté extruzívne telesá amfibolicko-hyperstenických andezitov, hyperstenických andezitov s akcesorickým augitom a amfibolom, augiticko-hyperstenických andezitov a tiež s nimi späté priechody do extruzívnych brekcií.

Obdobie vrchného sarmatu až spodného panónu dominantne reprezentujú andezitové stratovulkány. Všeobecným znakom tejto vulkanickej aktivity je jej prevažne explozívny začiatok s postupným narastaním a prechodom do efuzívnej aktivity. Skončenie je charakterizované prienkami intruzívnych telies v centrálnych zónach stratovulkánov. Jednotlivé stratovulkány sa dajú dobre definovať centrálnymi zónami s reliktnými vulkanickými kuželov a hydrotermálne premenenými horninami s intrúziami andezitových a dioritových porfýrov, prechodnými vulkanickými zónami tvorenými vulkanickým plášťom a periférnymi vulkanickými zónami, tvorenými prevažne redeponovanými pyroklastikami a epiklastikami.

V širších vzťahoch riešeného územia môžeme spomenúť, že východná reťaz sz.-jv. smeru zahŕňa morfológicky izolované stratovulkány Popriečny, Diel a Morské Oko. Každý z týchto stratovulkánov reprezentujú vyčlenené vulkanické formácie. Stratovulkán Popriečny charakterizuje spodná formácia Popriečny a vrchná formácia Petrovce. Formáciu Popriečny reprezentujú najmä pyroklastické brekcie a autochtónne aglomeráty v striedaní s lávovými prúdmi afanitického až strednoporfýrického pyroxenického andezitu, ale aj redeponovanými pyroklastickými a epiklastickými uloženinami. Vo vrchnej formácii Petrovce dominuje efuzívna aktivita, pričom jednotlivé lávové prúdy stredno- až hruboporfýrických pyroxenických a leukokratných andezitov vyplňajú erodované paleoúdolia v smere na juhozápad.

Väčšinu zo spomínaných stratovulkánov charakterizujú na báze produkty explozívnej aktivity ukladané do fluvialno-limnického prostredia, ktoré sú neskôr prekryté produktmi efuzívnej aktivity (dominantne ukladané v terestrickom prostredí). Kvartérny pokry odráža geologickú stavbu predkvartérneho podložia. Kvartérne sedimenty vystupujú v horskej časti Vihorlatských vrchov, kde ich reprezentujú najmä hlinito-kamenité sedimenty pleistocénu a holocénu. V podhorskej časti Vihorlatských vrchov sú značne rozšírené pleistocénne deluviálno-fluviálne sedimenty, fluviálne, eolicko-deluviálne a proluviálne sedimenty. V ich horskej časti sú rozšírené aj soliflukčné a gravitačné sedimenty. Geomorfológické a geologické procesy počas kvartéru sformovali depresie a prepadliny, vyplnené najmä mocným súvrstvom fluvialných a proluviálnych sedimentov.

Katastrálne územie obcí Inovce a Ruský Hrabovec je bohaté na vodné toky a svojou zložitou plne

zodpovedá konfigurácii terénu. Riešené územie spadá do úmoria Čierneho mora a je odvodňované povodím Tisy, do ktorého patrí i sústava Bodrogu. Doliny sú bez výrazných riečnych nív. Riečna sieť je stromovitá až peristá. Nápadným znakom reliéfu sú ostré erózne zárezy v pramenných častiach tokov a jarky svedčiace o vlne spätnej erózie vplyvom tektonického zdvihu územia. Zo svahov Popričného v riešenom území stekajú významné potoky Hrabinský potok a Inovský potok. Z ďalších zasahuje toto územie aj Stežná a potok Ráztočky. Režim všetkých tokov je podmienený kombináciou zdrojov, z ktorých sú toky dotované, a to atmosferickými zrážkami a podzemnými zdrojmi – jedná sa teda dažďovo-snehový typ odtoku s akumuláciou vôd v decembri až januári, vysokou vodnosťou v marci až apríli, s najnižšími prietokmi v septembri, s podružným maximom v druhej polovici novembra až začiatkom decembra a s nízkymi stavmi od polovice júla do konca septembra (odvádzajú zrážkové vody). Zrážky sa na tvorbe zásob podzemných vôd uplatňujú od novembra do apríla. Maximálne stavy hladiny podzemných vôd sa vyskytujú od marca do mája. Na základe doterajších výsledkov hydrogeologického prieskumu možno konštatovať, že v katastri riešenej obce sú priaznivé podmienky na získanie zdrojov podzemných vôd. Celé pohorie Vihorlat patrí v súčasnosti medzi významné lokality akumulácie povrchových a podzemných vôd. Tento fakt bol potvrdený už aj v minulosti Nariadením vlády vtedajšej SSR zo 6. februára 1987 o prirodzenej akumulácii vôd v pohorí Vihorlat.

Klimatická charakteristika

Klimatické a hydrologické charakteristiky sú veľmi dôležitým prvkom pre definovanie nielen vodného potenciálu, ale aj pre stanovenie ekologickej kvality posudzovaného územia. Klimaticky patria riešené územia obce Inoviec a Ruský Hrabovec do mierne teplej klimatickej oblasti. Územie je pod vyznievajúcim vplyvom relatívne teplej klímy od Stredozemného mora a vyznievajúcim vplyvom relatívne vlhkej suboceánskej klímy od Atlantického oceánu. Tento charakter podnebia podmieňuje existenciu variantu základnej vegetačnej stupňovitosti.

Vo Vihorlatských vrchoch podobne ako v iných pohoriach Slovenska závisí klimatická charakteristika od reliéfu a s ním súvisiacej nadmorskej výšky. Vyplyva to z relatívne malých horizontálnych vzdialeností a veľkých výškových rozdielov, ktoré majú rozhodujúci vplyv na teplotu, zrážky, silu a smer vetra. Najteplejší mesiac v riešenom území je júl a najchladnejší január. Hrubú informáciu o zmene teploty vzduchu v závislosti od nadmorskej výšky uvádzame v tabuľke, v ktorej sú zistené mesačné a ročné vertikálne gradienty teploty (GT) vzduchu pre širšiu časť riešeného územia.

Vertikálne gradienty teploty vzduchu

mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII	IX.	X.	XI.	XII.	Rok
GT	0,46	0,51	0,62	0,71	0,72	0,73	0,69	0,68	0,61	0,56	0,50	0,46	0,52

Priemerná ročná teplota sa pohybuje v rozpätí 9 až 10 °C. Priemerné teploty sú v januári -5 až -7 °C, priemerná teplota v júli sa pohybuje 12 až 16 °C. V chladnom období roka je relatívna vlhkosť vzduchu zreteľne vyššia, v teplom období je nižšia. Minimálna relatívna vlhkosť vzduchu je na jar najčastejšie v apríli, príp. v máji; maximálna v decembri. S nadmorskou výškou sa relatívna vlhkosť vzduchu zvyšuje.

Zrážky majú pomerne značnú časovú i územnú variabilitu. Nadmorská výška a reliéf majú podstatný vplyv na zrážkové úhrny. Zrážkové pomery sú ešte komplikovanejšie ako teplotné, najmä so zreteľom na rozdiel vznikajúce v dôsledku náveterných a záveterných situácií. Ročný úhrn zrážok v riešených územiach sa pohybuje okolo 700 až 900 mm. Ročný priebeh zrážok má výrazný vzrastajúci trend od marca do júna, príp. júla, potom nastáva pokles.

V širšom záujmovom území sa nachádza iba klimatická stanica v obci Kamenica nad Cirochou, táto však vzhľadom na svoju nadmorskú výšku 176 m.n.m. nie je lokalizovaná v aspoň podobných

fyzickogeografických podmienkach ako dotknuté územie zámeru. Reprezentatívnosť údajov vo vzťahu k riešenému územiu je nízka.

Priemerné teploty vzduchu v stanici Kamenica nad Cirochou

mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII	IX.	X.	XI.	XII.	Rok
priemer	-3,5	-1,3	3,0	8,9	13,6	17,2	18,5	17,7	13,7	8,6	4,1	-0,7	8,3

Zdroj: SHMÚ

Priemerná rýchlosť vetra v (m/s)

mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII	IX.	X.	XI.	XII.
rýchlosť	2,1	1,9	2,1	2,4	2,4	2,3	2,0	1,9	1,9	1,3	1,3	1,3

Riešené územie patrí do európskej kontinentálnej klimatickej oblasti mierneho pásma s prevládajúcim oceánskym vzduchom. Popri západnom prúdení vzduchu od Atlantiku možno hovoriť i o prúdení vzduchu od Stredozemného mora, ktoré do celej oblasti prinášajú výdatné zrážky. Kontinentálne prúdenie vzduchu sa sebou prináša suchý vzduch, t.j. bez významnejších zrážok. Klimatické podmienky riešeného územia sú v značnej miere ovplyvňované tvarom povrchu i vegetačným krytom.

Priemerná častosť smerov vetra

Mesiac	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ	Bezvetrie
Sobrance	11,3	3,5	2,4	4,3	18,2	4,1	4,5	4,2	47,5

Na bezvetrie pripadá takmer 48 % v roku. Ročná oblačnosť pod 60 %. Trvanie slnečného svitu za rok v priemere nad 2200 hodín.

Priemerný počet dní s charakteristickými teplotami

mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII	IX.	X.	XI.	XII.	Rok
„LD“	-	-	-	1,4	7,1	13,7	20,6	17,	7,9	0,8	-	-	68,6
„MD“	27,3	23,7	18,8	4,6	0,4	-	-	-	0,2	4,2	11,5	21,4	112,1
„LD“	15,7	8,6	1,9	-	-	-	-	-	-	-	1,2	9,3	36,7
„DSM“	8,8	5,6	0,8	-	-	-	-	-	-	-	0,3	3,0	18,5

Letný deň („LD“) – teplota vzduchu max 25,0°C

Mrazivý deň („MD“) – teplota vzduchu min -0,1°C

Ľadový deň („LD“) – teplota vzduchu max -0,1°C

Deň so silným mrazom („DSM“) – teplota vzduchu min. -10,1°C

Priemerná relatívna vlhkosť vzduchu R v %

mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII	IX.	X.	XI.	XII.	Rok
R	86	82	75	69	69	73	7	73	76	80	86	88	78

V uvedenej tabuľke sú započítané hmly celodenné aj krátkodobé, ktoré sa vyskytujú na jar a v lete, obyčajne v raňajších hodinách.

Priemerný počet dní s hmlou v priebehu roka

mesiac	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII	IX.	X.	XI.	XII.	Rok
počet dní	7,7	5,0	2,9	2,0	0,7	0,7	0,7	0,7	1,5	5,5	7,2	2,6	44,2

Veterné pomery v záujmovej oblasti sú ovplyvnené predovšetkým orografiou. Usporiadanie pohorí Vihorlat a Popriečny spôsobuje, že rýchlosť vetra je najvyššia zvyčajne z prevládajúcich smerov t.j. severného a južného. Priemerná rýchlosť vetra, vrátane bezvetria je pomerne nízka 2,3 až 2,8 m.s-1. Najvyššie rýchlosti sú dosahované začiatkom jari (3 až 3,3 m.s-1), najnižšie na jeseň 2,0 až 2,2 m.s-1. Z vývoja rýchlosti prúdenia vzduchu môžeme predpokladať, že v záujmovej oblasti prevládajú mierne až slabé prúdenia.

Priemerná výška snehovej pokrývky a jej pravdepodobný výskyt v cm resp. % a absolútne maximá snehovej pokrývky v cm (Údaje SHMÚ)

mesiac	VIII	IX.	X.	XI.	XII.	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
počet dní	-	-	-	2,2	12,1	20,4	16,6	6,8	1,0	-	-	-
max.výška	-	-	-	17	35	45	40	35	3	-	-	-

Podzemné vody

Do posudzovaného územia zasahuje hydrogeologický rajón VNP 100 Neovulkanity Vihorlatských vrchov. Rajón je budovaný vulkanickými horninami prevažne andezitmi rôzneho petrografického typu, ktoré sa striedajú s vulkanoklastickými horninami. Charakter a stupeň zvodnenia hornín je premenlivý a závisí od priepustnosti hornín a od možnosti infiltrácie zrážkových vôd. Vulkanoklastické horniny sú málo priepustné a zvodnené. Časť rajónu v rámci posudzovaného územia je hydrogeologicky málo významná s využitelným množstvom podzemných vôd 0,50-0,99 l.s-1.km-2.

Hydrogeologické rajóny (HGR) v posudzovanom území

HGR	Názov HGR	Plocha (km ²)	Využitelné množstvo podzemných vôd (l.s-1)	Odber (l.s-1)		Bilančný stav
				2001	2002	
VNP 100	Neovulkanity Vihorlatských vrchov	535,7	450,0	127,17	139,86	uspokojivý

Zdroj: SHMÚ Bratislava, 2002

3. POĽNOHOSPODÁRSKA PÔDA, LESNÁ PÔDA

Pôda

V katastrálnych územiach obce Inovce a Ruský Hrabovec sú zastúpené hnedé lesné pôdy, občasne rankre. Hnedá lesná pôda má prívlastok od hnedej farby horizontu (B), produktu hnednutia, čo je súčasne najtypickejším znak týchto pôd. Vyvinutá je na rozličných pevných i sypkých horninách a rôznych geomorfologických tvaroch. Vyznačuje sa silným zvetrávaním primárnych silikátov a tvorbou ílových minerálov. Zrnitosť a minerálnym zložením závisí od materskej horniny. Biotická aktivita je slabá až silná a značne ovplyvňuje morfológiu predovšetkým horizontu A.

Rankrová pôda v riešenom území tvorí subtyp rankrová pôda andosolová. Tento subtyp má vysokú akumuláciu humusu v celom profile. Vyvinul sa na andezitových aglomerátových tufoch. Má vysoký obsah skeletu, je štruktúrny, kyprý, prevzdušnený a priepustný.

Vlastné svahové polohy Vihorlatu pokrývajú kambizeme modálne kyslé, sprievodné kultizemné a rankre zo zvetralín kyslých až neutrálnych hornín. Prevládajúcim pôdnym druhom sú pôdy hlinité a piesčito-hlinité. Vývoj pôd, okrem iných činiteľov, závisí najmä od pôdotvorného substrátu, expozície svahu, jeho sklonu, klímy, vodného režimu, atď.

Vzhľadom na svoj potenciál (typologicko-produkčné kategórie) ide v rámci záujmového územia celkovo o stredne až menej produkčné pôdy, čo sa prejavuje aj v ich reálnom využívaní: na alúviu potokov a na málo sklonitom predhorí Vihorlatu zväčša ako orné pôdy, smerom k lesným komplexom pohoria sa zvyšuje zastúpenie trvalých trávnych porastov.

Stupeň náchylnosti na mechanickú a chemickú degradáciu

Podľa VÚPOP (Správa o stave životného prostredia SR v roku 2002) sa v riešených územiach obcí Inovce a Ruský Hrabovec nachádzajú z hľadiska citlivosti a odolnosti poľnohospodárskych pôd voči kontaminácii prevažne pomerne odolné pôdy, v menšej miere je tu výskyt málo odolných citlivých pôd.

Odlíšnosť fyzikálno-mechanických vlastností a polohy na svahu (sklonitosť) jednotlivých pôdných predstaviteľov sa odráža v ich ohrozenosti vodnou eróziou a v náchylnosti na kontamináciu. Náchylnosť pôd na mechanickú (fyzikálnu) degradáciu súvisí jednak s vlastnosťami pôd (zrornosť, obsah humusu, pôdna reakcia, atď.) a zároveň so spôsobom a intenzitou ich využívania (zhutňovanie podorničia ťažkou mechanizáciou, pokles humusu najmä v ornici vplyvom dlhodobého uprednostňovania priemyselných hnojív pred organickými, zvýšená plošná erózia). V severnej časti riešeného územia (Atlas krajiny SR, 2002) sa nachádzajú prevažne stredne až slabo odolné pôdy proti kompácii, v južnej časti ide o pôdy silne odolné proti kompácii. Náchylnosť na vodnú eróziu determinuje sklonová expozícia a charakter vegetačného pokryvu (najmä prítomnosť súvislého lesného porastu). Podľa Atlasu krajiny SR sú vrcholové a svahové zalesné polohy odolné voči vodnej erózii, poľnohospodársky obrábaná orná pôda na pahorkatine v predpolí Vihorlatu má strednú až stredne slabú odolnosť voči vodnej erózii.

Chemická degradácia pôd súvisí najmä so zmenou chemizmu pôd pod vplyvom priemyselných exhalátov alebo predstavuje trvalý slabý acidifikačný trend u pôd na kyslejších pôdotvorných substrátoch. Stav pôd sa vyhodnocuje v pravidelných päťročných cykloch Výskumným ústavom pôdozvedectva a ochrany pôdy (VÚPOP).

Seizmicita územia

Geologicko-tektonická stavba a prejavy neotektonických /v období sarmat – kvartér/ pohybov v území majú veľký vplyv na seizmicitu územia. Záujmové územie je porušené početnými zlomovými systémami. Za potenciálne seizmický aktívne zlomy možno považovať Vihorlatský zlom. Na tento zlom je možné viazať aj ohnisko zemetrasení, ktoré boli lokalizované v nedávnej minulosti v tomto regióne. Hĺbka ohnísk zemetrasení je 3-13 km, magnitúda 5,01 – 5,7. Podľa pril. A/2 STN 73 0036 riešené územie, ktoré sa nachádza severne od seizmickej línie Vranov – Michalovce – Vyšné Nemecké, leží v oblasti s maximálnou seizmicitou do 6 st. stupnice MSK64.

Prírodné zdroje

V podhorí Vihorlatu juhozápadne od riešeného územia sa nachádzajú predpokladané termálne vody. Teplota termálnych vôd v hĺbkach 800 - 1500 m sa pohybuje od 34 do 95 0C. Táto časť územia z tohto hľadiska ako i z pohľadu využitia suchých termálnych hornín / v hĺbke 2000 m ich teplota dosahuje 150 - 200 st.C/ sa pokladá za perspektívnu oblasť netradičného zdroja energie. Južne od riešeného územia obce Inovce, v katastri obce Beňatina sa nachádza kameňolom s výskytom andezitu, vypočítané zásoby – C2. V súčasnosti je opustený. V pohorí Vihorlat, mimo riešeného územia, v lokalite - A III , vymedzené územie – PP, kategória vypočítaných zásob – P, sa nachádza druh nerastu – Pb-Zn-Hg. V katastri obce Beňatina, mimo riešeného územia, vymedzené územie – PP, kategória vypočítaných zásob – P, sa nachádza druh nerastu – Cu-Hg.

Na svahoch Vihorlatských vrchov sa stretávajú panónske, východokarpatské a západokarpatské druhy. Bukové lesy vo Vihorlate prevládajú. V nadmorskej výške nad 700 m sa miestami vyskytuje jedľa biela, smrek a borovica.

Predkladaná charakteristika rekonštruovanej prirodzenej vegetácie (Michalko a kol., Maglocký, 2002) ukazuje, že v riešenom území Inovce a jeho širšom okolí boli mapované tieto jednotky:

- Fs – podhorské bukové lesy
- F – bukové a bukovo-jedľové lesy
- Jm – javorové lesy v horských polohách
- Al – jelšové lesy na nivách podhorských a horských tokov
- C – dubovo – hrabové lesy karpatské

Fs – podhorské bukové lesy

Bukové lesy zaberajú na Slovensku okolo 50% plochy súčasných lesov. Polovica pripadá na bučiny v podhorskom výškovom stupni. Veľká časť plochy podhorských bučín leží v susedstve dubohrabových lesov. Táto jednotka zahŕňa mezotrofné spoločenstvá s výraznou prevahou buka. Ekologickým znakom podhorských bučín je mierne vlhká pôda aj v lete a v období sucha. Prevládajú v nich stredné hlboké hnedé lesné pôdy, slabo až mierne prehumóznené. V stromovom poschodí prevláda buk lesný (*Fagus sylvatica*). Hrab obyčajný (*Carpinus betulus*) sa udržuje vďaka svojej vysokej výmladnosti. V porastoch sa nachádza aj javor mliečny (*Acer platanoides*) a javor horský (*Acer pseudoplatanus*). Ako primiešané dreviny sú lipa malolistá (*Tilia cordata*) a čerešňa vtáčia (*Cerasus avium*). Pod zapojenými porastami podhorských bučín sa bukový opad ťažšie rozkladá – vzniká vrstva nadložného humusu, ktorý často bráni klíčeniu rastlín. V bylinnom podraсте dominujú: ostrica chlpatá (*Carex pilosa*), lipkavec marinkový (*Galium odoratum*), kostrava horská (*Festuca drymeja*), chlpaňa hájna (*Luzula luzuloides*), zubačka cibuľkonosná (*Dentaria bulbifera*), bažanka trváca (*Mercurialis perennis*), snovník purpurový (*Prenanthes purpurea*) a iné.

F – bukové a bukovo-jedľové lesy

Mezotrofné a eutrofné porasty nezmiešaných bučín a zmiešaných jedľovo-bukových lesov spravidla s bohatým viacvrstvovým bylinným podraстом tvoreným typickými druhmi s vysokými nárokmi na pôdne živiny. Vyskytujú sa na rôznom geologickom podloží, miernejších svahoch, na mierne hlbokých až hlbokých štruktúrnych, trvalo vlhkých pôdach s dobrou humifikáciou. Porasty sú charakteristické vysokým zápojom drevín. Pôdy sa vyznačujú priaznivými fyzikálnymi a chemickými vlastnosťami. Bývajú stredne hlboké, najčastejšie hlboké, zemina kyprá, štruktúrna, silne prehumóznená. Prevažne ide o hnedé lesné pôdy. Medzi najčastejšiu drevinu patrí buk lesný (*Fagus sylvatica*), ktorý je v optime a dosahuje mimoriadne dobrý vzrast a kvalitu. V menšom zastúpení sú dreviny: jedľa biela (*Abies alba*), hrab obyčajný (*Carpinus betulus*), javor horský (*Acer pseudoplatanus*), javor mliečny (*Acer platanoides*), jaseň štíhly (*Fraxinus excelsior*), lipa malolistá (*Tilia cordata*). Vzácné sa vyskytuje aj smrek obyčajný (*Picea abies*). Krovinné poschodie býva slabo vyvinuté, tvoria ho: baza čierna (*Sambucus nigra*), baza červená (*Sambucus racemosa*), zemolez obyčajný (*Lonicera nigra*) a iné. Dominantami bylinnej vrstvy sú: lipkavec marinkový (*Galium odoratum*), hluchavník žltý (*Galeobdolon luteum*), pakost smradľavý (*Geranium robertianum*), zubačka cibuľkonosná (*Dentaria bulbifera*), kyslička obyčajná (*Oxalis acetosella*), kozonoha hoscová (*Aegopodium podagraria*), žindava európska (*Sanicula europaea*), šalvia lepkavá (*Salvia glutinosa*), vranovec štvorlistý (*Paris quadrifolia*) a iné.

Jm – javorové lesy v horských polohách

Horské sutinové javorové lesy sú pokračovaním predchádzajúcej jednotky v horskom až vyššom horskom stupni v nadmorskej výške 900-1000 m. Sú typické pre širokochápaný okruh sutinových lesných

spoločenstiev, viazaných na silne kamenisté až balvanovité sutiny. Pestrý geologický substrát s rozdielnym chemickým zložením nemá rozhodujúci vplyv na rozšírenie porastov tejto jednotky. Pôdy obsahujú hrubý skelet, sú plytké, slabo vyvinuté. Horské sutinové javorové lesy patria k dôležitej skupine účelových pôdoochranných lesov. Prírodná obnova lesov prebieha slabo.

Významné sú tzv. sutinové dreviny, najmä javor horský (*Acer pseudoplatanus*), brest horský (*Ulmus glabra*), ku ktorým pristupuje jedľa biela (*Abies alba*) a jaseň štíhly (*Fraxinus excelsior*) a buk lesný (*Fagus sylvatica*). Krovinná etáž je slabo vyvinutá. Okrem zmladzujúcich stromov ju tvorí: zemolez čierny (*Lonicera nigra*), baza červená (*Sambucus racemosa*), lykovec jedovatý (*Daphne mezereum*) a ďalšie. V bylinnej vrstve prevládajú nitrátofilné, heminitrátofilné a humikolné rastliny pižmovka mošusová (*Adoxa moschatelina*), zádušník chlpatý (*Glechoma hirsuta*), pakost hnedočervený (*Geranium phaeum*), pakost smradľavý (*Geranium robertianum*), mesačnica trvácna (*Lunaria rediviva*) a ďalšie.

AI – jelšové lesy na nivách podhorských a horských tokov

Patria k typickej formácii lesov na alúviách v podhorských a horských oblastiach. Druhové zloženie súvisí s nadmorskou výškou a charakterom substrátu a jeho zavodením. Typickým predstaviteľom sú jelša lepkavá (*Alnus glutinosa*) a jelša sivá (*Alnus incana*), vrba krehká (*Salix fragilis*), hrab obyčajný (*Carpinus betulus*). Pre bylinné spoločenstvá sú typické kozonoha hoscová (*Aegopodium podagraria*) a perovník pštrosí (*Matteuccia struthiopteris*).

C – dubovo – hrabové lesy karpatské

Tieto mezofilné zmiešané lesy patria na Slovensku k najrozšírenejšej formácii, aj keď ich vnútorná štruktúra je na rôznych stanovištiach značne odlišná. Druhové zloženie sa mení v závislosti najmä na klimatických pomeroch a vodnom režime stanovišťa. V stromovom poschodí prevláda dub zimný (*Quercus petraea*) a hrab obyčajný (*Carpinus betulus*). Ďalšími druhmi sú: javor poľný (*Acer campestre*), lipa malolistá (*Tilia cordata*), lipa veľkolistá (*Tilia platyphyllos*) a čerešňa vtáčia (*Cerasus avium*). Krovinné poschodie tvoria najmä zimolez obyčajný (*Lonicera xylosteum*), svíb krvavý (*Swida sanguinea*), liska obyčajná (*Corylus avellana*), vtáči zob obyčajný (*Ligustrum vulgare*) a hloh (*Crataegus sp.*). Bylinné spoločenstvá sú zastúpené druhmi z asociácie Carici-pilosae carpinetum s dominantným výskytom ostrice chlpacej (*Carex pilosa*), ďalej sú tu hviezdica veľkokvetá (*Stelaria holostea*), veternica hájna (*Anemone nemorosa*) a kostihoj hluznatý (*Symphytum tuberosum*).

Vo Vihorlatských vrchoch nájdeme i viaceré vzácne a chránené rastliny. Sú to: kýchavica biela, kostihoj srdcovitý, prilbica jedovatá drsnoplodá, skopólia kránska, kostrava ovčia vihorlatská, tavolník prostredný, rozchodník ročný, bleduľa jarná, krivec tulcový. Lesy sú známe bohatým výskytom húb. Medzi vzácne druhy rastlín rastúcich v lese patria: iskerník karpatský, zvonček jedľový, perovník pštrosí, horec luskáčovitý, poniklec obyčajný, scila dvojlístá východná.

Zoogeografické začlenenie územia a charakteristika fauny

Podľa zoogeografického členenia Slovenska (Čepelák, J. in Atlas SSR 1980) patrí posudzované územie do oblasti Východné Karpaty, východobeskydského obvodu, vihorlatského okrsku. Čez územie prebieha viacero hraníc areálov rozšírenia niektorých druhov živočíchov a vyskytuje sa tu aj niekoľko typických prvkov západokarpatských a východokarpatských elementov. Biotopy ľudských sídel a pridozových záhrad – synantrópne druhy.

Živočíchy tvoria nezastupiteľnú zložku všetkých typov spoločenstiev biosféry. V zložitých potravných reťazcoch prispievajú rozhodujúcou mierou k ekologickej rovnováhe v obehú látok a energie. Čím väčšia je druhová rozmanitosť, tým sa vytvárajú lepšie podmienky pre ďalší rozvoj územia aj v prípade, ak ich chápeme z hľadiska ekologickej stratégie ľudskej spoločnosti. Dnešné rozšírenie a zloženie fauny je výsledkom dlhodobého vývinu. Vzhľadom na to možno vo faune rozlíšiť z hľadiska zoogeografického tieto hlavné zložky: kozmopolitnú, holarktickú, paleoarktickú, európsko - sibírsku, karpatskú, ale i endemickú a

reliktnú.

Z hľadiska zoogeografického zloženia fauny sa na území vyskytuje pestrá paleta živočíšnych druhov v malom od eurosibírskej zložky cez druhy európskeho rozšírenia, boreoalpínske, boreomontánne, po východoeurópske druhy listnatých lesov. Bežne v riešenom území vyskytuje zajac poľný bažant poľovný, srnec lesný, jeleň lesný, diviak lesný. Zo vzácných a chránených druhov tu žije rys ostrovid, vlk dravý, mačka divá, medveď hnedý, zubor hôrny, výr skalný, sova dlhochvostá, orol krikľavý, kuna lesná a skalná, haja červená.

Pôvodné spoločenstvá fauny sa so zmenou prírodných podmienok prispôbali, odsťahovali alebo vyhynuli. Dnes v krajine dominujú spoločenstvá TTP, krovín a ľudských sídiel. Prevládajú živočíšne spoločenstvá najmä lesov a lúk. K týmto zoocenózam možno priradiť z hľadiska vertebratologického aj zoocenózy neobrábaných plôch ako sú smetiská, násypy ciest, stavieb a pod. Charakteristickým znakom tohto biotopu je otvorenosť, každoročné i lokálne striedanie kultúr, ročné zmeny v kultúrach súvisiace s ich vývojom, určitá druhová stereotypnosť a časté hlboké zásahy človeka do biocenóz. Väčšina druhovo suchozemských stavovcov, ktoré sú súčasťou tejto zóocenózy, pôvodne obývala stepi. Preto aj adaptačný vývinový proces prebiehal pri nich z hľadiska požiadaviek, ktoré na ne kladlo dané prostredie. Jeho výsledkom je predovšetkým dokonalé farebné spĺyvanie s prostredím, ktoré zabezpečuje živočíšom ochranu pred predátormi.

Svojrázna a druhovo bohatá je fauna lúčnych a trávnatých biotopov. Charakteristické sú viaceré blanokrídlovce.

Charakteristické druhy pre záujmové územie sú :

- obojživelníky: ropucha obyčajná (*Bufo bufo*), hrabavka škvrnitá (*Pelobates fuscus*), skokan zelený (*Rana esculenta*),
- plazy: jašterica obyčajná (*Lacerta agilis*), užovka obyčajná (*Natrix natrix*),
- vtáky: jastrab veľký (*Accipiter gentilis*), orol krikľavý (*Aquila pamarina*), myšiarka ušatá (*Astotus otus*), myšiak hôrny (*Buteo buteo*), stehlík obyčajný (*Carduelis carduelis*), bocian biely (*Ciconia ciconia*), kaňa močiarna (*Circus aeruginosus*), glezg obyčajný (*Coccothraustes coccothraustes*), kukučka obyčajná (*Cuculus canorus*), ďateľ veľký (*Dendrocopos major*), pinka obyčajná (*Fringilla coelebs*), včelárík zlatý (*Merops apiaster*), vrabec poľný (*Passer montanus*), bažant obyčajný (*Phasianus colchicus*), straka obyčajná (*Pica pica*), hrdlička poľná (*Streptopelia turtus*), jarabica poľná (*Perdix perdix*),
- cicavce: srna hôrná (*Capreolus capreolus*), večernica pozdná (*Eptesicus serotinus*), zajac poľný (*Lepus europeus*), hraboš poľný (*Microtus agrestis*), netopier vodný (*Myotis daubentonii*), piskor obyčajný (*Sorex araneus*), sviňa divá (*Sus scrofa*), líška obyčajná (*Vulpes vulpes*), krt obyčajný (*Talpa europea*).

Živočíšne spoločenstvá v riešenom území môžeme teda na základe pozorovania rozdeliť do 3 typov biotopov:

1. Biotopy krajinej zelene, lesov, nízkej drevinnej vegetácie a lesných lemov – sú veľmi pozitívne pre toto územie s veľkým významom pre krajinu. Vyznačujú sa veľkou druhovou diverzitou, vyváženosťou druhov a skupín. Dominantné skupiny sú : spevavce, dravce, sovy, holuby, ďatle. Zabezpečujú stabilitu biocenóz.
2. Biotopy lúk a pasienkov – sú pozitívne s významom pre poľnohospodársku krajinu. Druhová diverzita je znížená, menšia vyváženosť druhov a skupín. Dominantné rady sú: spevavce .
3. Biotopy ľudských sídiel a prídomyých záhrad –synantrópne druhy.

Druhová ochrana je zabezpečovaná v zmysle zákona NR SR č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, vyhlášky MŽP SR č. 24/2003, ktorou sa vykonáva zákon o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, ako aj v zmysle iných právnych noriem SR a EU dotýkajúcich sa ochrany prírodných zložiek a ratifikovaných medzinárodných dohovorov (CITES, Bonn,

Bern, Ramsar....).

Základný zoológický prieskum sa opiera o poznatky získané z riešeného územia v predošlom období. Výsledky poznania boli aktualizované priebežnými, súčasnými terénnymi pozorovaniami.

Determinácia a identifikácia druhov bola prevádzaná vizuálne, sluchovou analýzou hlasových prejavov jednotlivých druhov a identifikáciou druhotných znakov výskytu.

Orná pôda

V k.ú. území obce Inovce predstavuje orná pôda 27 ha. V k.ú. obce Ruský Hrabovec predstavuje orná pôda 96,92 ha. Typický spôsob obrábania pôdy pre túto oblasť je terasovité obhospodarovanie. Vďaka konfigurácii terénu sú oráčiny menšie a často kombinované s medzami a krovinnou vegetáciou. Skutočný podiel ornej pôdy je v súčasnosti zrejme menší, nakoľko došlo k preradeniu nevyužívaných plôch oráčiny do ostatných plôch. Terén je v sledovanom území veľmi členitý a tak nedovoľuje rozvinutie veľkoplošného poľnohospodárskeho využívania.

Trvalé trávne porasty

Sú plochy fyziognomicky vzdialené od pôvodného vegetačného krytu, vyžadujú neustálu starostlivosť, od ktorej je závislý ich charakter. V k.ú. obce Inovce zaberajú 345,13 ha. V k.ú. obce Ruský Hrabovec zaberajú 343,72 ha. Trvalé trávne porasty sú prevažne polointenzívne, viac-menej prirodzené, doterajšími intenzifikačnými zásahmi však pomerne chudobné a monotónne. Výnimku tvoria niektoré plochy strmých strání alebo zamokrených plôch v alúviách, kde je veľmi hodnotná xerothermná vegetácia. Tieto plochy sú popísané ako ekologicky významné segmenty.

TTP sú využívané hlavne na pasenie HD a kosenie. Časť TTP je zarastajúca krovinnami. Okrajové plochy majú charakter lesa s prevládajúcou drevinou breza, osika, solitéry buka, hraba, liesky.

Nelesná stromová a krovinná vegetácia

K charakteristickým dominantám územia obce Inovce a Ruský Hrabovec patria lesné lúky, ktoré vznikli odlesnením pôvodného lesného krytu, krovinnaté pasienky a poľnohospodárske lúky. V opisovanom území sa nachádza väčšina zachovalých mokrých lúk a slatín. Pasienky a lúky pokrývajú predovšetkým trávnaté porasty sitín, porasty ostríc, bezkolencové lúky, metlicové porasty a porasty s ostricou Davallovou. Časté sú tiež porasty s prasličkou. Z bežnejších druhov týchto stanovišť napr. psinček poplzivý, pichliač potočný, túžobník brestový atď. V stromovom a krovitom podrade sú zastúpené druhy rodu svíb, javor poľný hladkoplodý, čremcha strapcovitá, lieska obyčajná, jaseň štíhly, krušina jeľšová, kalina obyčajná, viaceré stromovité a krovinnaté druhy vrb a hlohov.

Trávnaté návršie je porastené rozptýlenými staršími lipami, brezami pomestne borovicami, ktoré majú značnú krajinársku hodnotu. Na krovitých svahoch prevláda spoločenstvo trnkových krovín – asociácia Roso-Prunetum.

Vody

Priamo cez kataster obce Inovce preteká Inovský potok, Hrabinský potok a potok Ráztočky. V území obce Ruský Hrabovec preteká vodný tok Stežná, Hrabinský potok, Inovský potok, Zásedný potok, Luhy, Hlboký potok. V riešenom území nepreteká vodohospodársky významný vodný tok. Súčasťou vodného hospodárstva sú aj úpravy vodných tokov, ktoré sa realizovali najčastejšie z dôvodov ochrany územia a obcí pred povodňami. Vodný tok Inovského potoka, pretekajúci intravilánom obce je regulovaný. Ostatný úsek je neregulovaný – koryto je nespevnené.

V predmetnom k.ú. sa melioračná sieť drenáží nenachádza. Územie obce je odvodnené. Vybudovaná je sústava šancov, kanálov, ktoré sú väčšinou vo funkčnom stave. Najvýraznejšie sa problémy s podmáčaním pri privalových vodách prejavujú v časti katastra severne od zastavaného územia., kde sa nachádza niekoľko depresí, ktoré sa od okolia často líšia aj rozdielnymi geologicko-pôdnymi vlastnosťami. Nachádzajú sa tam ťažké ílovité nepriepustné pôdy. V minulosti sa tieto miesta využívali na pasenie alebo

ako kosné lúky. Sú to miesta, kde sa dá len veľmi ťažko dlhodobo vyriešiť problém so zamokrovaním, a preto nie je účelné realizovať tu odvodnenie.

Mozaikové štruktúry

Mozaikové štruktúry sa v rámci katastra vyskytujú pomerne hojne. Viazané sú na celý kataster oboch obcí, kde sa vyskytuje mozaika medzí, lúk a pasienkov, ale aj medzí a oráčín. Miestami dochádza vplyvom absencie obhospodarovania k stieraniu týchto štruktúr zarastaním náletovými drevinami.

Lesná drevinná vegetácia

Lesné porasty sa rozprestierajú vo väčšine k.ú. Inovce, z ktorého zaberajú 644 ha. Lesné porasty sa rozprestierajú vo väčšine k.ú. Ruský Hrabovec, z ktorého zaberajú 941,69 ha. Porasty spadajú do LHC Sobrance, čiastočne urbáriátov a predstavujú kategóriu hospodárskych lesov s hlavnou produkciou drevnej hmoty. Ide prevažne o druhovú skladbu v zastúpení buk, dub, hrab, miestami javor, borovica, v brehových porastoch potokov najmä jelša, vrbý a miestami lieska. Plnia najmä pôdoochrannú funkciu. Prechod medzi lesom a PPF nie je všade jednoznačný a presne ohraničený. Terasy, kde pastviny neboli dlhšiu dobu ošetrované, začínajú postupne zarastať drevinami a krovinami. Prechod medzi poľnohospodárskou pôdou a lesom je pozvoľný.

B. Vidiecka a rekreačná krajina:

- sídelný útvar
- rekreačný areál
- transportné línie a vedenia

Zastavané a antropogénnou činnosťou pozmenené plochy

- Lyžiarska zjazdovka, vlek a rekreačné zariadenia
- Zastavaná časť obce
- Dopravná sieť – cestné komunikácie
- Hospodársky dvor a jeho okolie

Obytné a administratívne plochy

Obytné plochy obce Inoviec a Ruský Hrabovec a plochy občianskeho vybavenia sú koncentrované v zastavanom území obce.

Sídelná vegetácia

Vegetácia v zastavaných územiach má tradičný charakter, je kultúrneho charakteru, značné plochy však zaberá aj synantropná vegetácia. Tvorená je predovšetkým vegetáciou úžitkových záhrad a okrasných plôch pri rodinných domoch a drevinovou vegetáciou na verejných priestranstvách, v okolí kostola a cintorína. Sídelnú vegetáciu reprezentujú aj planejúce liečivé a okrasné druhy, taktiež spoločensvá trávnaté a krovinaté porasty lúk, medzí a výmoľov.

Prvky bez vegetácie

Bez vegetácie sú asfaltové, sčasti aj nespevnené a spevnené poľné a lesné komunikácie, spevnené plochy v obci, časti dvorov pri rodinných domoch a pod. Prirodzené plochy bez vegetácie sa v území vyskytujú len veľmi obmedzene a majú tendenciu zarastať vegetáciou.

Nízke plošiny na vulkanických horninách

Sú vytvorené na andezitových horninách vulkanických plášťov, respektíve na vulkanosedimentálnom súvrství v nadmorských výškach do 500 m. Sú prekryté do 5 m mocnou pokrývkou deluviálnych až deluviálnoeolických hĺn. Územia sú vlhké.

Vysoké plošiny na vulkanických horninách

Sú vytvorené na andezitoch a pyroklastikách v nadmorských výškach 600 až 800 metrov. Sú to vlhké územia s hnedými pôdami. Čiastočné zamokrenie spôsobuje prítomnosť nepriepustného podložia. Malá mocnosť zvetralín však nedovolila vytvoriť v území výraznejšie zásoby podzemných vôd. V súčasnosti pretrvávajú na týchto územiach zalesnenosť, čo je v zhode s ich prirodzeným potenciálom.

Erózne doliny

Tvoria horné časti vodných tokov zarezávajúce sa do pohorí. Toky majú veľký sklon a zarezávajú sa do podložia systémom erózných rýh. Z časti atakujú bočné svahy za vzniku zosuvov. Veľká modelácia a permanentný transport zvetralých mas tu umožnili vývin iba plytkých skeletnatých surových pôd.

Erózne svahy

Sú to až 40 stupňov strmé svahy pôvodných morfoštruktúr, respektíve mohutných svahových dolín, pretvorené eróznymi procesmi. Sú budované zvyškami stratovulkanických plášťov, flyšovými, mezozoickými a paleozoickými horninami v rôznej štruktúrnej pozícii. Svahy sú charakteristické stredne rozčleneným reliéfom.

Nečlenené svahy s pokrývkou prevažne hlinitých delúvií

Sú to prevažne mierne svahy na pahorkatinách a vrchovinách. Delúvia sú rôzne hlboké, tvorené prevažne polygenetickými hlinami s malým obsahom skeletu. Množstvo ako aj kvalita skeletu je rôzna v závislosti od litológie podložných hornín. Využívajú sa pre potreby lesného hospodárstva ale aj poľnohospodárstva.

Svahy vulkanických plášťov

Sú charakteristické stredne rozčleneným reliéfom. Jeho povrch je prekrytý do 2 metrov mocným pokrovom hlinito – kamenitých až kamenitých delúvií. Dná dolín sú prekryté rôzne mocným pokrovom produktov zvetrávania a produktov gravitačných procesov. Územie sa využíva ako pestovanie a ťažba drevnej hmoty, čo zodpovedá prirodzenému potenciálu. V zhode s ich prirodzeným potenciálom sa využívajú ako hospodárske lesy.

Blokové zosuvy

Tvoria svahy pôvodných vulkanických či tektonických morfoštruktúr, ktoré v minulosti podľahli gravitačnému pretvoreniu. Sú tu rozvinuté predovšetkým plazivé pohyby podpovrchového typu a rúťivé pohyby. Jedná sa predovšetkým o rozvoľňovanie svahov a hrebeňov pozdĺž systémov puklín, až s vývojom do blokových rozpadlín. Plazivé pohyby podmienili vznik rozsiahlych blokových porúch predovšetkým po obvode vulkanických krých. Sú charakteristické veľkou horizontálnou členitosťou reliéfu. Ich vertikálna členitosť je však veľmi malá. V zhode s ich prirodzeným potenciálom sú zalesnené. Vzhľadom na ich možnú aktivizáciu tu neodporúčame holorubné spôsoby hospodárenia.

3.1 Pôda, hlavné pôdne charakteristiky riešeného územia

Súčasná krajinná štruktúra, predstavuje celoplošné definovanie územia s aktualizovaným stavom reálnej štruktúry krajiny.

Riešené územie obcí je z geomorfologického hľadiska súčasťou Vihorlatských vrchov, ktoré je v rámci širšieho okolia urbanizované a stredne intenzívne až intenzívne využívané poľnohospodárstvom a lesným hospodárstvom. Súčasná štruktúra krajiny je výsledkom dlhodobého antropického tlaku na krajinu, kde z pôvodne zalesneného územia bola krajina fragmentovaná na časti urbanizované (sídla a plochy dopravy), poľnohospodársky využívané plochy (orná pôda, lúky, pasienky, ovocné sady), plochy lesa, plochy nelesnej drevinovej vegetácie, ostatné plochy, vodné plochy. Sumárne možno konštatovať, že sa v širšom

okolí striedajú prvky poľnohospodárskej, sídelnej a rekreačnej krajiny.

Zastúpenie pôdno-ekologických jednotiek (PEJ):

Kat. územie	PEJ 7. miest. kód
Inovce	0866412, 0863442, 0878462, 0878562, 0883782, 0883682, 0883882, 0883982, 0983982, 0978562, 0983782, 0979562, 0983882
Ruský Hrabovec	0669412, 0768412, 0772213, 0772413, 0786412, 0714062, 0669412, 0772513, 0778262, 0778462, 0783882, 0783772, 0783682, 0783782, 0783883, 0783873, 0783773, 0783672, 0783673

Inovce

08 66 412 / 7 sk

/KM/ kambizeme typické kyslé na flyši, stredne ťažké až ťažké, výrazný svah 12°–17°, slabo skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

08 63 442 / 7 sk

/KM/ kambizeme typické na minerálne bohatých zvetralinách flyša, stredne ťažké, stredne ťažké až ťažké, výrazný svah 12°–17°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

08 78 462 / 8 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), výrazný svah 12°–17°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

08 78 562 / 8 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), príkry svah 17°–25°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

08 78 782 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zrás nad 25°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

08 83 982 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši na výrazných svahoch: 12°–25°, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

08 83 882 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši na výrazných svahoch: 12°–25°, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

08 83 982 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši na výrazných svahoch: 12°–25°, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne chladný, mierne vlhký

09 78 562 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zrás nad 25°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, chladný, vlhký

09 83 782 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zrás nad 25°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, chladný, vlhký

09 83 882 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zrás nad 25°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, chladný, vlhký

09 83 982 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zrás nad 25°, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, chladný, vlhký

Ruský Hrabovec,

07 68 412 / 6 sk

/KMm^a/ kambizeme typické kyslé na svajových hlinách, stredne ťažké až ťažké, výrazný svah 12⁰–17⁰, slabo skeletovité pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 68 512 / 6 sk

/KMm^a/ kambizeme typické kyslé na svajových hlinách, stredne ťažké až ťažké, príkry svah 17⁰–25⁰, slabo skeletovité pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

06 69 412 / 7 sk

/KMg/ kambizeme pseudoglejové na flyši, stredne, výrazný svah 12⁰–17⁰, slabo skeletovité pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 14 062 / 7 sk

/FM/ fluvizeme (typ), stredne ťažké až ľahké, rovina bez prejavu plošnej vodnej erózie 0⁰–1⁰, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 72 213 / 7 sk

/KMg/ kambizeme pseudoglejové s výskytom podz. Vody v hĺbke 0,6-0,8 m na rôznych substrátoch stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), mierny svah 3⁰–7⁰, slabo skeletovité pôdy, ťažké pôdy (ílovitohlinité), mierne teplý, mierne vlhký

07 72 412 / 7 sk

/KMg/ kambizeme pseudoglejové s výskytom podz. Vody v hĺbke 0,6-0,8 m na rôznych substrátoch stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), výrazný svah 12⁰–17⁰, slabo skeletovité pôdy, ťažké pôdy (ílovitohlinité), mierne teplý, mierne vlhký

07 72 413 / 7 sk

/KMg/ kambizeme pseudoglejové s výskytom podz. Vody v hĺbke 0,6-0,8 m na rôznych substrátoch stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), výrazný svah 12⁰–17⁰, slabo skeletovité pôdy, ťažké pôdy (ílovitohlinité), mierne teplý, mierne vlhký

07 72 513 / 7 sk

/KMg/ kambizeme pseudoglejové s výskytom podz. vody v hĺbke 0,6-0,8 m na rôznych substrátoch stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), príkry svah 17⁰–25⁰, slabo skeletovité pôdy, ťažké pôdy (ílovitohlinité), mierne teplý, mierne vlhký

07 78 262 / 8 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), mierny svah 3⁰–7⁰, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 78 462 / 8 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), výrazný svah 12⁰–17⁰, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 672 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25⁰, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 673 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25⁰, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 682 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25⁰, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 772 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25⁰, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 773 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25⁰, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 782 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25⁰, silne skeletovité pôdy, stredne

ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 872 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25 °, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 882 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25 °, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

07 83 883 / 9 sk

/KM/ kambizeme (typ) plytké na flyši, stredne ťažké až ťažké (veľmi ťažké), zráz nad 25 °, silne skeletovité pôdy, stredne ťažké pôdy, mierne teplý, mierne vlhký

3.2 Poľnohospodárstvo

Hospodársky potenciál obcí je determinovaný predovšetkým službami poľnohospodárskeho družstva Vinohrady Choňkovce.

3.2.1.1 Obec Inovce

Priamo na území obce **Inovce** sa nenachádzajú žiadne priestory, ani areál poľnohospodárskeho dvora. PD Vinohrady Choňkovce na území využívajú poľnohospodársku pôdu na pastvu 100 – 120 kusov hovädzieho dobytku. V kat. území sa nachádzajú iba prístrešky pre dobytok. Výhľadovo sa uvažuje so šiestimi zamestnancami.

výmera katastrálneho územia obce Inovce	1059,04 ha
z toho:	
- ornej pôdy	27,01 ha
- plocha viníc	0,00 ha
- plocha ovocných sádov	0,00 ha
- plocha trvalých trávnatých porastov	345,13 ha
v tom:	
- plocha lesov	594,02 ha
- plocha vodných plôch	1,21 ha
- plocha zastavaného územia	6,94 ha
- ostatná plocha	25,77 ha

Na skúmanom území obce Inovce sa nachádzajú tieto tri najlepšie bonitované pôdno-ekologické jednotky: 08 63 442, 08 66 412, 08 78 462.

3.2.1.2 Obec Ruský Hrabovec

V katastrálnom území obce **Ruský Hrabovec** poskytuje v tomto odvetví svoje služby poľnohospodárske družstvo Vinohrady Choňkovce. Priamo na území obce Ruský Hrabovec sa nachádza plocha hospodárskeho dvora v severnej časti zastavaného územia. V súčasnosti e hospodársky dvor mimo prevádzky. PD Vinohrady Choňkovce na území využíva poľnohospodársku pôdu na pastvu. V kat. území sa nachádzajú iba prístrešky pre dobytok.

Vo východnej časti zastavaného územia je situovaný areál spoločnosti „Lesy Sobrance“ – koniareň, ktorý v súčasnosti je mimo prevádzku.

výmera katastrálneho územia obce Ruský Hrabovec	1686,76 ha
---	------------

z toho:	
- ornej pôdy	96,92 ha
- plocha viníc	0,00 ha
- plocha ovocných sádov	21,00 ha
- plocha trvalých trávnatých porastov	343,72 ha
v tom:	
- plocha lesov	944,41 ha
- plocha vodných plôch	13,53 ha
- plocha zastavaného územia	13,24 ha
- ostatná plocha	125,76 ha

Na skúmanom území obce Ruský Hrabovec sa nachádzajú tieto tri najlepšie bonitované pôdno-ekologické jednotky: 07 68412, 07 68 512, 07 72 213.

V územnom pláne obcí navrhujeme :

- navrhuje rozvoj, resp. stabilizáciu existujúcich hospodárskych subjektov na území obce,
- navrhujeme rozvoj nových výrobných a nevýrobných aktivít a služieb vytvorením ponuky nevyužitých objektov a priestorov na území obce, vytvoriť podmienky pre umiestnenie malých remeselných prevádzok.

3.3 Hydromelioračné zariadenia

V katastrálnom území obce **Inovce a Ruský Habovec** sa nenachádzajú hydromelioračné stavby v správe Hydromeliorácie š.p.Bratislava.

3.4 Lesné hospodárstvo

3.4.1.1 Obec Inovce

V kat. území obce **Inovce** sa nachádzajú lesné pozemky ku 10. 02. 2006 o celkovej výmere 592,25 ha (podľa údajov Lesy SR š.p. odš. Sobrance zo dňa 13.2.2006).

Výmera jednotlivých jednotiek priestorového rozdelenia lesa (JPRL) podľa Lesného hospodárskeho plánu (LHP) na Lesnom hospodárskom celku (LHC) Sobrance, platného na obdobie rokov 2000 – 2009 je nasledovná:

- LUC Urbariát Inovce: 111,68 ha
- LUC Správa lesov Porúbka – štátne: 463,44 ha
- LUC Správa lesov Porúbka – neštátne neodovzdané: 18,90 ha
- Spolu výmera: 594,02 ha

Rozdiel 1,76 88 ha vyplýva z nezrovnalostí medzi stavom KN a skutočným stavom.

Lesné pozemky štátne a lesné pozemky neznámych vlastníkov spravujú a obhospodarujú Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, Odštepny závod Sobrance.

Lesné pozemky na LUC Urbariát Inovce sú vo vlastníctve a v obhospodarovaní tohto urbariátu.

Lesné pozemky uvedené na LUC Správa lesov Porúbka – neštátne neodovzdané tvoria prevažne pozemky, ktoré boli v minulosti oddelimitované z poľnohospodárskych pozemkov na lesné pozemky.

3.4.1.2 Obec Ruský Hrabovec

V kat. území obce **Ruský Hrabovec** sa nachádzajú lesné pozemky ku 10. 02. 2006 o celkovej výmere 944,41 ha (podľa údajov Lesy SR š.p. odš. Sobrance zo dňa 15.2.2006).

Výmera jednotlivých jednotiek priestorového rozdelenia lesa (JPRL) podľa Lesného hospodárskeho plánu (LHP) na Lesnom hospodárskom celku (LHC) Sobrance, platného na obdobie rokov 2000 – 2009 je nasledovná:

- LUC Zvyšok LHC Sobrance – Ubl'a:	139,95 ha
- LUC Správa lesov Porúbka – štátne:	595,33 ha
- <u>LUC Správa lesov Porúbka – neštátne neodovzdané:</u>	<u>213,13 ha</u>
Spolu výmera:	948,41 ha

Rozdiel 3,99 37 ha vyplýva z nezrovnalostí medzi stavom KN a skutočným stavom.

Lesné pozemky štátne a lesné pozemky neznámych vlastníkov spravujú a obhospodarujú Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, Odštepny závod Sobrance.

Lesné pozemky na LUC Zvyšok LHC Sobrance – Ubl'a boli odovzdané Ubárskej spoločnosti Ruský Hrabovec.

Lesné pozemky uvedené na LUC Správa lesov Porúbka – neštátne neodovzdané tvoria prevažne pozemky, ktoré boli v minulosti oddelimitované z poľnohospodárskych pozemkov na lesné pozemky.

Návrh

V návrhu ÚPN-O sa neuvažuje so záberom lesných pozemkov na výstavbu. Navrhované turistické a cyklistické komunikácie sú po jestvujúcich lesných komunikáciách. Návrh rešpektuje požiadavky na ochranu LP v zmysle § 5 zákona NR SR č. 326/2005 Z.z. o lesoch.

3.5 Opatrenia na ochranu PP a LP

Odporúčané opatrenia na ochranu pôdy sú z hľadiska relevantnosti ovplyvniteľnej koncepciou územného plánu zamerané na optimalizáciu priestorového usporiadania v kategóriách zodpovedajúcich potenciálu pôd a využívanie v ekologicky únosnej zaťažiteľnosti pre zabezpečenie ekologicky stabilnej krajiny. Sú to :

- akceptovanie územného rozsahu lesných pozemkov s polyfunkčným významom lesov v kategóriách a hospodárskych súboroch zodpovedajúcich horizontálnej a vertikálnej štruktúre územia a požiadavkám ekologického hospodárenia v lesoch,
- prispôsobovanie využívania lesov pri hospodárskych a obnovných postupoch funkčnosti priestorov krajinnno-ekologických zón podľa zásad funkčne integrovaného lesného hospodárstva,
- akceptovanie územného rozsahu poľnohospodárskej pôdy a využívanie v kategóriách podľa typologicko-produkčnej kategorizácii agroekosystémov,
- zabezpečovanie výživy rastlín je potrebné riešiť predovšetkým organickými hnojivami, aplikáciu anorganických hnojív riešiť podľa zásoby živín v pôde a vo vzťahu k pestovanej plodine (plán hnojenia), postupy na aplikovanie riešiť tak, aby transport živín z pôdy do vody bol na prijateľnej úrovni (ochrana podzemných vôd),
- zabezpečovanie ochrany rastlín proti škodcom a chemické ničenie burín riešiť dôsledným dodržiavaním technologickej aplikácie stanovenej výrobcami ochranných prostriedkov bez ohrozenia kvality pôdy a podzemnej vody,

- akceptovanie, že pôda je aj priestorom pre uspokojovanie potrieb ľudskej spoločnosti formou novej výstavby t.z. výhľadový územný rozvoj zabezpečovať v rozsahu a lokalizácii navrhovanej územným plánom,

4. VYHODNOTENIE PERSPEKTÍVNEHO POUŽITIA POL'NOHOSPODÁRSKEJ PÔDY / PP

Perspektívne použitie PP je vyhodnotené zvlášť pre každú riešenú obce v poradí Inovce a Ruský Hrabovec.

V tabuľkovej časti je podrobná špecifikácia jednotlivých lokalít, kde je uvedené poradové číslo lokality, navrhované funkčné využitie, druh pozemku, bonitovaná pôdna – ekologická jednotka (BPEJ), skupina BPEJ a výmera lokality členená podľa druhu pozemku a BPEJ.

Zastavané územie obce:

- plochy vyznačené plnou čiarou, spolu s vyznačením navrhovaného funkčného využitia a poradovým číslom lokality. Jedná sa o navrhované lokality rodinných domov a občianskej vybavenosti. Plochy jednotlivých lokalít, ako aj sumárne údaje sú v tabuľkovej časti (tab.1).

Mimo hranice súčasne zastavaného územia:

- plochy vyznačené čiarkovanou čiarou, majú poradové číslo a navrhované funkčné využitie. Jedná sa o navrhované lokality rodinných domov, športových plôch, vodná plocha a plochy technickej vybavenosti (tab. č. 2).

Rezervné plochy – informatívny prehľad v grafickej prílohe

- plochy určené ako plošná rezerva sú vyznačená bodkočiarkovanou čiarou (nie sú vyhodnocované v tabuľkovej časti)

Špecifikácia a lokalizácia druhu pozemku je zdokumentovaná vo výkresovej časti č.07In, č. 07RH.

5. VYHODNOTENIE ZÁBERU LESNÝCH POZEMKOV

Z lesných pozemkov nie sú navrhnuté žiadne plochy na záber.

6. ZDÔVODNENIE NAVRHOVANÉHO RIEŠENIA

Návrh pracuje s prirodzeným rastom obyvateľstva, tvoreným populačným prírastkom v posledných rokoch. Územný plán rešpektuje v maximálnej miere funkciu a prevádzku sídla.

Rozvoj bytovej výstavby je navrhnutý formou rodinných domov.

Obce navrhujeme rozvíjať predovšetkým v zastavanom území a v území bezprostredne naväzujúcom na zastavané územie obcí. Nová výstavba rodinných domov je doplnením jestvujúcej ulice, v záhradách, v zastavanom území a na poľnohospodárskej pôde mimo zastavané územie.

V zastavanom území obce okrem plôch bývania navrhujeme plochy pre občiansku vybavenosť, technickú vybavenosť a šport.

Navrhovaná koncepcia funkčného využitia územia obcí vychádza z existujúcej funkčnej štruktúry, z reálnych územno-technických daností, a z týchto ďalších koncepčných zásad:

- funkčný rozvoj obcí riešiť prioritne v súčasných hraniciach zastavaného územia, prestavať neobývané budovy, využiť stavebné prieluky a plochy nadmerných záhrad, poľnohospodársky

- nevyužívané plochy a v poslednom poradí poľnohospodársky využívanú pôdu,
- plošný rozvoj urbanizovaného územia riešiť formou kompaktných obcí, tak aby nedochádzalo k vytváraniu pre poľnohospodársku výrobu ťažko prístupných enkláv,
 - v maximálne možnej miere rešpektovať vlastníctvo budov a pozemkov, pri vytváraní nových stavebných pozemkov a pri zlučovaní pozemkov v maximálne možnej miere rešpektovať existujúcu parceláciu,
 - zachovať existujúce plochy verejne prístupnej zelene v obciach a prírodné prvky, brehovú zeleň vodných tokov,
 - pre lokalizáciu občianskeho vybavenia so sociálnou infraštruktúrou využívať najmä pozemky vo vlastníctve obce.
 - stanoviť flexibilné možnosti zastúpenia funkcií v jednotlivých funkčných plochách a zabezpečenie kvalitného životného prostredia,
 - vytvoriť podmienky pre vznik pracovných príležitostí (v službách, vo výrobe a cestovnom ruchu) aj v okrajových častiach obcí,
 - vytvoriť čo najoptimálnejšiu štruktúru zelene.

6.1.1.1 PP ako limitujúci faktor urbanistického rozvoja obce

Urbanistický rozvoj obce je limitovaný okrem iného aj poľnohospodárskym pôdnym fondom, ktorý je v riešenom území zaradený do skupín:

Inovce – skupina 7, 8, 9

Ruský Hrabovec – skupina 6, 7, 8, 9

Z dôvodu ochrany PP sme navrhli obce rozvíjať iba v priestoroch priamo naväzujúcich na zastavané územie na plochách, ktoré sú pre poľnohospodárske účely nevhodné.

6.1.2 Zhodnotenie urbanistického rozvoja podľa jednotlivých urbanistických priestorov:

Inovce

Záber č. 1, 5, 6, 7, 12a, - v zastavanom území

Urbanistický priestor sa nachádza v kat. území Inovce, v zastavanom území k 1.1.1990. V urbanistickom priestore je navrhnutá lokalita rodinných domov.

Lokalita sa nachádza na poľnohospodárskej pôde (záhrada) na súkromných pozemkoch na BPEJ: 0878562 / 8 sk, 0883882 / 9 sk. Celkový záber PP je 1,4002 ha.

Záber č. 10, 11a, - v zastavanom území

Urbanistický priestor sa nachádza v kat. území Inovce, v zastavanom území k 1.1.1990. V urbanistickom priestore je navrhnutá lokalita 10 – doprava, technická vybavenosť; 11a – občianska vybavenosť.

Lokalita sa nachádza na poľnohospodárskej pôde (záhrada) na súkromných pozemkoch na BPEJ: 0878562 / 8 sk. Celkový záber PP je 0,2152 ha.

Záber č. 2, 4, 12b – mimo zastavané územie obce

Urbanistický priestor sa nachádza v kat. území Inovce, mimo zastavané územie k 1.1.1990. V urbanistickom priestore je navrhnutá lokalita rodinných domov.

Lokalita sa nachádza na poľnohospodárskej pôde (orná pôda, trvalé trávnaté porasty) na súkromných pozemkoch na BPEJ: 0878562 / 8 sk, 0878462 / 8 sk. Celkový záber PP je 0,8956 ha.

Záber č. 3, 8, 9, 11b, 13, 14, 15, 16, 17 – mimo zastavané územie obce

Urbanistický priestor sa nachádza v kat. území Inovce, mimo zastavané územie k 1.1.1990. V urbanistickom priestore je navrhnutá lokalita 3, 11b – občianska vybavenosť; 9, 13, 14, 15, 16 – doprava, technická vybavenosť a lok.č.17 – lyžiarky vlek.

Lokalita sa nachádza na poľnohospodárskej pôde (orná pôda, trvalé trávnaté porasty) na súkromných pozemkoch na BPEJ: 0878562 / 8 sk, 0878462 / 8 sk. Celkový záber PP je 2,5950 ha z toho 0,4853 ha orná pôda; 2,8948 ha TTP.

Ruský Hrabovec

Záber č. 2, 4, 5, 6, 7a, 7b, 9, 10, 11 - v zastavanom území

Urbanistický priestor sa nachádza v kat. území Ruský Hrabovec, v zastavanom území k 1.1.1990. V urbanistickom priestore je navrhnutá lokalita rodinných domov.

Lokalita sa nachádza na poľnohospodárskej pôde (trvalé trávnaté porasty, záhrada a orná pôda) na súkromných pozemkoch na BPEJ: 0783782 / 9 sk; 0778462 / 8 sk; 0714062 / 7 sk; 073682 / 9 sk. Celkový záber PP je 4,3080 ha z toho 0,0403 ha orná pôda; 3,6861 ha záhrady; 0,4216 ha TTP a 0,1600 ostatná nepoľnohospodárska pôda.

Záber č. 13 - v zastavanom území

Urbanistický priestor sa nachádza v kat. území Ruský Hrabovec, v zastavanom území k 1.1.1990. V urbanistickom priestore je navrhnutá lokalita technická vybavenosť, doprava.

Lokalita sa nachádza na poľnohospodárskej pôde (trvalé trávnaté porasty, záhrada a orná pôda) na súkromných pozemkoch na nepoľnohospodárskej pôde – 0,0700 ha.

Záber č. 1, 3, 8, 12, 14, 15 – mimo zastavané územie obce

Urbanistický priestor sa nachádza v kat. území Ruský Hrabovec, v zastavanom území k 1.1.1990. V urbanistickom priestore je navrhnutá lokalita 3, 8, 14 – občianska vybavenosť; 1, 12 - technická vybavenosť, 15 – lyžiarsky vlek.

Lokalita sa nachádza na poľnohospodárskej pôde (trvalé trávnaté porasty, záhrada a orná pôda) na súkromných pozemkoch na BPEJ: 0783782 / 9 sk. Celkový záber PP je 1,3931 ha z toho 1,0738 TTP a 0,3193 ha ostatná nepoľnohospodárska pôda.

Koniec sprievodnej správy.

V Michalovciach, 2008, Ing. arch. BOŠKOVÁ Marianna

7. TABUĽKOVÁ PRÍLOHA

7.1 Bilancia predpokladaného odňatia PP a LP

7.1.1 zastavané územie:

tab. č.1 / Inovce

tab. č.1 / Ruský Hrabovec

7.1.2 mimo zastavané územie

tab. č.2 / Inovce

tab. č.2 / Ruský Hrabovec

7.2 Rekapitulácia – celkový záber PP

tab. č.3 / Inovce

tab. č.3 / Ruský Hrabovec

7.3 Rekapitulácia rozsahu záberu podľa účelu využitia tab.č.4